

KONFESE A KONVERZE.
PŘEKRAČOVÁNÍ NÁBOŽENSKÝCH HRANIC VE
STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPĚ, 1560-1700

Maria Crăciun/Jörg Deventer/Martin Elbel

V posledních letech se výzkum předmoderního náboženského světa nachází ve znamení velmi intenzivních snah o tematické a metodické rozšíření přístupů. Na pořad dne se přitom s novým důrazem dostávají základní otázky jako například náboženské praktiky a zkušenosti, především v situaci přímé konfesní konkurence a polarity. Příspěvek se zabývá fenoménem a postavou, které se zároveň nacházejí v průsečíku zmíněných oblastí zájmu: *fenoménem* „konverze“ a *postavou* „konvertity“. Konkrétně jde o to ukázat, jaké šance a výsledky může analýza rámcových podmínek, forem a mediálních inscenací konverzí ke katolictví přinést v širokém regionu středovýchodní Evropy. Celkově je patrné, že „konverzi“ je třeba zkoumat nejen jako nábožensko-duchovní, ale také jako komplexní, v mnoha formách se vyskytující fenomén sociálních a každodenních dějin. Navíc je zjevné, že postava konvertity není okrajovým jevem a neomezuje se pouze na výjimečné jedince nebo příslušníky sociálních a intelektuálních elit.